

Michał Podniesiński
UJ

Genealogia – pomiędzy historią a etyką
[résumé]

Podstawowym zadaniem referatu będzie ukazanie paradoksalności Foucaultiańskiej metody genealogicznej, która zawisła pomiędzy metodą naukową (jakąś formą wiedzy), a nietzscheańską etyką, która, jak chciał Kojève, jest wcieleniem nowej roli filozofa – funkcjonariusza historii, który urzeczywistnia nowy porządek. Nie dąży już do prawdziwej wiedzy, lecz ukazuje, że sama wiedza nie jest prawdą.

W tym świetle metoda genealogiczna jest niezwykle ważna ponieważ najlepiej służy temu zadaniu. Tradycyjne filozoficzne pojęcia przenosi w przestrzeń historyczną i traktuje jako narzędzi zdobywania władzy. Dyskursywne instrumenty ujarzmenia nagiego ciała.

Prawdziwy filozof przyszłości nie daje się więc na to nabrać. Jego rolą jest demaskacja poprzez odrzucenie samej zasady demaskacji (pozór-prawda). Foucault w tym ujęciu staje się głosi-cielem nowego etapu emancypacji – nie poprzez wiedzę, lecz wbrew niej – emancypację spontanicznego nagiego ciała od przesądów związanych z intelektem. Dzięki takiej postawie Foucault naśladowując Sade'a, wkracza w nową przestrzeń filozofii – antyfilozofię: pojęciom naszego intelektu nie przypisujemy już treści, lecz skutki jakie wywarły one na ciele (ciałach).